Prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul Fălești, judecător: Trocin Lilia
Dosarul nr. 2r-195/25 (PIGD: 2-26009605-03-2rc-03032026)

C U R T E A D E A P E L N O R D
Colegiul civil şi de contencios administrativ

D E C I Z I E

17 iunie 2026 mun. Bălţi
Instanţa compusă din:
Președintele completului, judecător Elena Grumeza
Judecători Natalia Costaș, Ivan Parii

examinând, fără citarea părților, cererea de recurs declarată de S.R.L. „Unimas- Inovație" împotriva încheierii judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 11 februarie 2026, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Fundația „Eco Save" împotriva S.R.L. „Unimas-Inovație" prin care se solicită încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

C O N S T A T Ă :

Pretențiile reclamanților:

1. La 8 ianuarie 2026, Fundația „Eco Save" s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată împotriva lui S.R.L. „Unimas-Inovație" privind încasarea datoriei în sumă de 607 192,32 lei, formată din suma de 359 817,67 lei cu titlu de datorie și suma de 247 374,65 lei cu titlu de penalitate și compensarea cheltuielilor de judecată.
2. Concomitent cu cererea de chemare în judecată, reclamantul Fundația „Eco Save" a depus o cerere de asigurare a acțiunii.
3. În motivarea acesteia a invocat că în prezenta cauză, reclamantul solicită încasarea sumei în cuantum de 607 192,32 MDL, ce rezultă din neexecutarea contractului de aderare privind preluarea obligațiunilor de implementare a responsabilității extinse a producătorului 04/25 din 17 februarie 2025.
4. În acest context, evidențiază că, pârâta s-a eschivat o perioadă îndelungată de timp de la onorarea obligațiilor sale asumate prin contractele enunțate, deși de către reclamantă au fost prestate corespunzător serviciile asumate, fapt confirmat prin actele contabile anexate la cererea de chemare în judecată.
5. Având în vedere circumstanțele expuse supra, consideră atitudinea manifestată de către compania S.R.L. „Unimas-Inovație" ca fiind lipsită de bună credință. Or, deși reclamanta a solicitat în repetate rânduri executarea obligațiilor

contractuale prin achitarea sumei restante, pârâta s-a eschivat cu rea-credință de la achitarea sumei datorate Fundației „Eco Save”.

6. Prin urmare, în condițiile neonorării în termen a obligațiilor asumate, consideră reclamantul că există suficiente temeiuri de a considera că, și în continuare pârâta se va eschiva de la executarea angajamentelor asumate, precum și va fi în măsură să întreprindă acțiuni în sensul punerii în imposibilitate a executării unei eventuale hotărîri judecătorești la caz.
7. Reieșind din cele expuse, consideră că în speță există temeiuri suficiente pentru survenirea unei situații care ar face imposibilă executarea hotărîrii judecătorești, motiv pentru care, în temeiul prevederilor art. 174-175 Cod de procedură civilă, solicită instanței de judecată să dispună aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii prin aplicarea sechestrului pe bunurile mobile și imobile a pârâtului S.R.L. „Unimas-Inovație”, în cauza civilă înaintată de către Fundația „ECO SAVE” cu privire la încasarea sumei.
8. Astfel, aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii pe durata judecării cauzei va asigura proporționalitatea și echilibrul respectării drepturilor și intereselor legitime ale părților, precum și respectarea garanțiilor oferite de prevederile CEDO.
9. Evidențiază că, asigurarea acțiunii civile, prin aplicarea sechestrului pe bunurile imobile a pârâtei, constă dintr-o totalitate de măsuri silite temporare, urgente, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive, având ca scop apărarea drepturilor patrimoniale ale reclamantului.
10. Consideră că, instituția asigurării acțiunii este condiționată prioritar de justificarea scopului acestei măsuri, și anume înlăturarea pericolului de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare a averii, care ar duce la imposibilitatea executării hotărârii judecătorești.
11. Prin urmare, reclamanta a prezentat în argumentarea prezentei cereri, suficiente probe care demonstrează reaua-credință a pârâtului. Or, iminența riscului de imposibilitate a executării unei eventuale hotărâri judecătorești în calitate de temei legal al aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii este justificată de o manieră obiectivă și anume prin comportamentul de rea-credință, manifestat de către pârât.
12. Din aceste raționamente, se constată pe deplin raționalitatea și temeinicia aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii, având în vedere posibilitatea reală de cauzare a prejudiciului, iar neaplicarea măsurilor de asigurare în prezenta speță va avea consecințele stabilite de art. 174 alin. (1) CPC, circumstanță ce denotă necesitatea aplicării acestora, măsura de asigurare aplicată, fiind în raport direct cu scopul măsurilor de asigurare a acțiunii instituit de legislația în vigoare și raportat la obiectul litigiului examinat.

13. În vederea evitării survenirii unei situații de incapacitate de plată a pârâtei, se constată cu certitudine necesitatea instituirii unor măsuri utile și necesare pentru conservarea patrimoniului acesteia prin aplicarea în conformitate cu prevederile art. 175 alin. (1), lit. a) Cod de procedură civilă, a sechestrului pe bunurile și/sau mijloacele bănești ce aparțin companiei S.R.L. „Unimas-Inovație", în limita valorii acțiunii.
14. Reieșind din circumstanțele expuse, în condițiile reglementărilor de procedură civilă aplicabile în materie de probațiune judiciară, reclamantul consideră evident caracterul obiectiv a iminenței apariției riscului de imposibilitate a executării eventualei hotărâri judecătorești și în acest sens, consideră cererea privind aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii ca fiind obiectiv justificată.
15. În drept, reclamantul își întemeiază cererea pe prevederile art. art. 118, 174, 175 din Codul de procedură civilă.
16. Solicită aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii prin aplicarea sechestrului pe bunurile mobile și imobile a pârâtei „Unimas-Inovație" S.R.L., în cauza civilă înaintată de către Fundația „Eco Save" cu privire la încasarea sumei.

Poziția instanței de fond:

17. Prin încheierea judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 11 februarie 2026 s-a admis cererea reprezentantul Fundației „Eco Save" cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de reprezentantul Fundației „Eco Save" împotriva S.R.L. „Unimas-Inovație" privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.
    - S-a aplicat sechestru pe bunurile mobile și imobile, precum și pe mijloacele financiare ale S.R.L. „Unimas-Inovație" în limita valorii acțiunii de 607 192,32 lei.

Solicitarea și argumentele recurentului:

18. Nefiind de acord cu poziția instanței de fond, 24 februarie 2026 S.R.L. „Unimas-Inovație" a contestat cu recurs încheierea judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 11 februarie 2026 prin care a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii cu emiterea unei noi decizi prin care cererea formulată de Fundația „Eco Save" cu privire la aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii sub formă de sechestru pe bunurile mobile și imobile, precum și mijloacele bănești ale S.R.L. „Unimas-Inovație" să fie respinsă ca nefondată, neîntemeiată și lipsită de suport juridic și dispunerea anulării integrale a măsurii de asigurare a acțiunii aplicat prin încheierea judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 11 februarie 2026 .
19. În motivarea cererii de recurs, recurentul a declarat că prin încheierea judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 11 februarie 2026 s-a admis cererea formulată de Fundația „Eco Save" cu privire la aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii și s-a aplicat sechestru pe bunurile mobile şi imobile, precum şi pe

mijloacele financiare ale S.R.L. „Unimas-Inovaţie” în limita valorii acțiunii de 607 192,32 lei.

20. În opinia recurentul încheierea judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 11 februarie 2026 este neîntemeiată, emisă cu încălcarea normelor de drept material și procesual, cu aplicarea eronată a prevederilor legale, motiv pentru care urmează a fi casată și emisă o nouă decizie prin care cererea formulată de Fundația „Eco Save” cu privire la aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii să fie respinsă integral.
21. Susține recurentul că, prin încheierea contestată s-a aplicat sechestru pe bunurile mobile şi imobile, precum şi pe mijloacele financiare ale S.R.L. „Unimas-Inovaţie” în limita valorii acțiunii de 607 192,32 lei, iar aplicarea unei asemenea măsuri reprezintă o ingerință procesuală severă în patrimoniul şi activitatea economică a recurentului - pârât, motiv pentru care ea nu poate fi dispusă pe baza unor simple afirmații generale ale reclamantului/ intimat, ci doar în urma unei verificări reale, concrete şi motivate a condițiilor legale privind necesitatea, urgența şi proporționalitatea.
22. Menționează recurentul că instanța de fond în motivarea soluției sale a preluat, în esență, tezele reclamantei privind pretinsa eschivare îndelungată şi riscul abstract că pârâta va întreprinde acțiuni de împiedicare a executării, fără a identifica vreun fapt concret, individualizat şi probat care să indice un risc real şi actual de înstrăinare, risipire, ascundere a bunurilor ori de sustragere de la executare. Încheierea operează cu formulări generale, de tip standard, şi cu concluzii prezumtive, fără suport probatoriu specific.
23. Consideră recurentul că, simpla existență a unui litigiu civil şi simpla neexecutare pretinsă a unei obligații contractuale nu echivalează automat cu existența pericolului procesual cerut de lege. Sarcina probei revine reclamantului, inclusiv sub aspectul circumstanțelor factuale care justifică măsura excepțională a sechestrului. În lipsa unor indicii concrete privind acte de înstrăinare, diminuare frauduloasă a patrimoniului, retragere de active, comportamente de ascundere sau alte conduite apte să compromită executarea, măsura asiguratorie nu poate fi întemeiată legal numai pe presupuneri şi pe calificări subiective de „rea-credință”.
24. Recurentul accentuează că, instanța de fond a confundat pretenția de fond cu condițiile asigurării acțiunii. Faptul că reclamanta pretinde existența unei datorii (contestată de pârâtă) nu exonerează instanța de obligația de a verifica distinct dacă există periculum *in mora*, adică acel risc procesual concret şi actual care ar face dificilă ori imposibilă executarea unei eventuale hotărâri, încheierea contestată nu conține o asemenea analiză reală, ci doar reiterează abstract rolul asigurării acțiunii şi invocă generic dispoziții legale.

25. Susține că, examinând cererea de asigurare a acțiunii, instanța urmează, în fiecare caz concret, să verifice obiectul şi temeiul acțiunii principale, să determine natura litigiului, să verifice argumentele reclamantului referitoare la acţiunile cu rea-credinţă ale pârâtului de înstrăinare a bunurilor, care ar putea pune obstacole în privinţa executării viitoarei hotărâri judiciare. În plus, motivarea este vădit inconsistentă şi neindividualizată, inclusiv sub aspectul tipului măsurii dispuse.
26. Deși dispozitivul instituie sechestru general asupra bunurilor mobile, imobile şi mijloacelor financiare ale pârâtei, instanța de fond reține, în motivare, că „cererea de aplicarea a interdicției de înstrăinare a bunului litigios ar fi întemeiată”.
27. În opinia recurentului, această formulare trădează o analiză formală, neadaptată speței, deoarece în cauza dedusă judecății nu există un „bun litigios” individual determinat, litigiul având ca obiect o pretenție bănească. Prin urmare, instanța nu doar că a motivat insuficient, dar a şi utilizat o rațiune juridică improprie tipului de cerere examinate, ceea ce confirmă caracterul formal şi stereotip al soluției.
28. Totodată, consideră recurentul că încheierea contestă nu cuprinde o examinare efectivă a proporționalității măsurii dispuse şi nici a echilibrului dintre interesele părților, iar dispunerea aplicării sechestrului asupra tuturor categoriilor de active (bunuri mobile, imobile şi mijloace financiare), până la un cuantum semnificativ, fără a arăta de ce o măsură mai puțin intruzivă ar fi insuficientă, echivalează cu transformarea asigurării acțiunii dintr-o garanție procesuală într-un instrument de presiune economică. Or, finalitatea măsurii asigurătorii este conservarea posibilității de executare, nu paralizarea activității curente a pârâtului şi nici obținerea unei executări anticipate mascate. Astfel, instanța de fond nu a examinat impactul acestor împrejurări asupra necesității și proporționalității sechestrului.
29. Recurentul mai accentuează că a notificat reclamanta prin declarația de rezoluțiune din 22 decembrie 2025 (recepționată la 24 decembrie 2025) cu privire la neexecutarea esențială a contractului de aderare nr. 04/25 din 17 februarie 2025, a contestat temeiul pretenției şi a solicitat anularea facturii fiscale în partea „taxei verzi”, iar dacă aceste împrejurări au fost omise de reclamantă la formularea cererii de asigurare, consideră că instanța de fond avea obligația sporită de prudență în aprecierea aparenței dreptului şi a bunei-credințe procesuale, nu de a admite măsura exclusiv în baza prezentării unilaterale a litigiului.
30. Totodată recurentul susține că chiar din conținutul pretențiilor reclamantului se observă că obiectul juridic reprezintă un raport juridic complex, cu pretenții reciproce ceea ce exclude caracterul cert și problematic al creanței pretinse, iar

în asemenea împrejurări asigurarea acțiunii nu poate fi dispusă automat dor pentru că suma solicitată este una semnificativă.

31. Mai susține recurentul că, reclamantul Fundația „Eco Save” în cererea de asigurare a acțiunii a indicat existența unui risc viitor de neexecutare, fără a prezenta probe în acest sens și fără a indica proporționalitatea măsurii întreprinse. Mai mult ca atât, accentuează recurentul că instanța a dispus aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii în limita întregii valori din acțiune de 607 192,32 lei, deși din conținutul pretențiilor reclamantului rezultă că valoarea acțiunii este constituită atât din datoria principală cât și din penalitate și alte pretenții accesorii. Instanța la examinarea cererii de asigurarea acțiunii urma să verifice corelația dintre măsura solicitată și obiectul acțiunii, inclusiv sub aspectul cuantumului datoriei, naturii creanței precum și intensitatea ingerinței.
32. Astfel, consideră recurentul că instanța de fond nu a verificat probatoriul necesar privind riscul procesual, nu a examinat apărarea potențială a pârâtei şi contextul litigios real, nu a analizat buna-credință procedurală a reclamantei, nu a făcut testul de proporționalitate şi a utilizat chiar o calificare improprie („interdicția de înstrăinare a bunului litigios”) într-o cauză de creanță bănească.
33. Concomitent, recurentul susține că argumentele reclamantului Fundaţia „Eco Save” în cererea privind aplicarea măsurilor de asigurare, precum că suma solicită spre încasare fiind de 607 192,32 lei, reiese din neexecutarea de către pârâtă a contractului de aderare nr. 04/25 din 17 februarie 2025, nu corespund realității, fiind afirmații eronate, nefondate. Or, prin declarația din 22 decembrie 2025, Fundaţia „Eco Save” a fost notificată de către recurent cu privire la exercitarea dreptului de rezoluțiune a contractului de aderare nr. 04/25 din 17 februarie 2025, invocând neîndeplinirea obligațiilor asumate de Sistemul Colectiv (inclusiv lipsa informării/conștientizării, a raportărilor trimestriale şi a elementelor de implementare), cu efectul stingerii obligațiilor pentru viitor potrivit art. 925 Cod civil, şi, în consecință, a solicitat anularea facturii fiscale Seria/Nr. EAV000578273 din 28 februarie 2025, în partea „taxei verzi” de 359.817,67 lei, ca sumă pretinsă în lipsa prestației şi a temeiului juridic după încetarea raportului contractual.
34. În contextul celor expuse supra, consideră recurentul că instanța de fond a preluat automat toate argumentele reclamantului fără a face o analiză reală a cererii privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Măsura de asigurarea acțiunii a fost încuviințată de către instanța de judecată în baza unor situații de fapt denaturate și a unui risc pretins, nefiind dovedit faptul sustragerii de la executarea unei eventuale hotărâri de admitere a acțiunii și fără prezentarea careva probe în acest sens, contrar art. 118 alin.(1) Codul de procedură civilă.
35. Prin urmare, consideră apelantul că măsura de asigurare a acțiunii este vădit disproporționată şi contrară finalității asigurării acțiunii, deoarece sechestrul

generalizat pe bunuri şi pe conturile bancare, în limita întregii valori pretinse, a avut ca efect imediat blocarea fluxurilor financiare curente, paralizarea plăților către furnizori, salarii şi obligații fiscale, afectând grav capacitatea pârâtei de a-şi continua activitatea comercială şi economică, adică exact prejudiciul pe care o măsură provizorie trebuie să îl evite prin proporționalitate şi minimă ingerință. Or, asigurarea acțiunii nu poate deveni un mijloc de „sancționare" a pârâtului sau de forțare a unei plăți înainte de judecarea fondului, cu atât mai mult când reclamanta nu a dovedit un risc real şi actual de înstrăinare ori sustragere şi nici nu a demonstrat aparenţa solidă a dreptului invocat, iar conduita sa procesuală a fost una de inducere în eroare şi de exploatare a procedurii în scop de presiune.

36. În contextul celor menționate supra, recurentul S.R.L. „Unimas-Inovaţie" a optat pentru casarea încheierii judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 11 februarie 2026 cu emiterea unei noi decizii prin care cererea de a asigurarea acțiunii formulată de Fundația „Eco Save" să fie respinsă ca lipsită de temei juridic.

Actele de procedură:

37. Prin încheierea Curții de Apel Nord din 6 martie 2026 cererea de recurs declarată de S.R.L. „Unimas-Inovaţie" a fost acceptat spre examinare, cu intentarea procedurii de recurs.
38. Colegiul Civil a notificat, la data de 9 martie 2026, intimatul despre parvenirea cererii de recurs, oferindu-i termen pentru prezentarea referinței.

Poziția intimatului:

39. La 18 martie 2026, prin intermediul poştei electronice, reprezentantul intimatului Fundația „Eco Save", avocatul Bucataru Serghei a depus o referință la cererea de recurs depusă de S.R.L. „Unimas-Inovaţie" prin care a solicitat respingerea cerrii de recurs cu menținerea încheierii judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 11 februarie 2026.
40. În motivarea referinței prezentate, intimatul a menționat că instanța de fond a admis în mod corect și justificat cererea de asigurare a acțiunii, constatând că în speță sunt întrunite condițiile legale prevăzute de legislația procesual civilă pentru aplicarea măsurilor asigurătorii. Instanța a apreciat în mod rezonabil existența aparenței dreptului invocat de reclamantă (*fumus boni iuris*), precum și existența riscului real ca neaplicarea măsurilor de asigurare să facă dificilă sau chiar imposibilă executarea unei eventuale hotărâri judecătorești (*periculum in mora*).
41. Prin urmare, consideră intimatul că instanța a verificat caracterul necesar și proporțional al măsurii dispuse, raportându-se la obiectul acțiunii, valoarea creanței pretinse și circumstanțele cauzei, concluzionând în mod întemeiat că aplicarea sechestrului în limita valorii acțiunii reprezintă o măsură adecvată

pentru conservarea patrimoniului pârâtului până la soluționarea definitivă a litigiului.

42. Astfel reiterând dispozițiile art. 174 Cod de procedură civilă, intimatul a remarcat că existența creanței pretinse de Fundația „Eco Save” este dovedită prin înscrisuri cu valoare probatorie deplină și anume Contractul de aderare nr. 04/25 din 17.02.2025, semnat de ambele părți; Raportul de plasare pe piață a bateriilor și acumulatorilor pentru perioada 2021–2024, prezentat și semnat de însuși S.R.L. „Unimas-Inovaţie” la data de 17 februarie 2025, prin care aderentul a recunoscut cantitățile și a acceptat calculul taxei verzi în cuantum de 359 817,67 lei; Factura fiscală seria/nr. EAV000578273 din 28 februarie 2025, semnată de pârâtă; Actul de verificare a decontărilor reciproce pentru perioada 1 ianuarie 2020–11 decembrie 2025. Semnarea acestor documente de către recurent constituie o recunoaștere neechivocă a obligației de plată și exclude orice dubiu serios cu privire la existența aparentă a dreptului invocat de reclamantă.
43. Respectiv, nu poate fi acceptată susținerea recurentului că pretenția Fundației „Eco Save” ar fi „total nefondată și ilegală”, deoarece un debitor care a semnat în mod liber un raport de plasare pe piață și o factură fiscală, recunoscând astfel atât obligația proprie, cât și serviciile prestate, nu poate ulterior să conteste în mod credibil existența însuși a obligației fără a se afla în contradicție flagrantă cu propriile acte. Astfel, expresie a bunei-credințe instituite prin art. 10 Cod civil, exclude valorificarea unei atitudini procesuale contrare propriilor angajamente scrise și semnate.
44. Intimatul sub aspectul *periculum in mora*, consideră că instanța de fond a evaluat corect comportamentul S.R.L. „Unimas-Inovaţie” ca pe un indiciu obiectiv, pertinent și concret al riscului de neexecutare a unei viitoare hotărâri judecătorești. Contrar susținerilor recurentului, riscul nu a fost apreciat în baza unor simple prezumții sau calificări subiective, ci în temeiul unor fapte documentate și verificabile.
45. Mai mult ca atât, susține intimatul că începând cu prima scadență contractuală stabilită pentru data de 31 martie 2025, S.R.L. „Unimas-Inovaţie” nu a achitat nicio rată din taxa verde datorată, deși Contractul nr. 04/25 prevede în mod expres executarea acestei obligații în patru tranșe egale, cu termene de plată clar determinate. Neexecutarea obligațiilor contractuale a persistat pe o perioadă îndelungată, de cel puțin nouă luni consecutive, inclusiv ulterior transmiterii somației prealabile din 24 decembrie 2025, la care recurentul nu a oferit niciun răspuns și nu a întreprins nici-o măsură de conformare.
46. În opinia recurentul o asemenea conduită evidențiază un comportament vădit de rea-credință în executarea obligațiilor asumate contractual, caracterizat prin ignorarea deliberată și sistematică a unor obligații scadente și certe. În mod

obiectiv, un debitor care, pe parcursul unei perioade îndelungate, refuză să execute obligații contractuale necontestate la momentul scadenței și ignoră inclusiv demersurile prealabile ale creditorului, creează temeiuri rezonabile pentru a aprecia că va persista în aceeași atitudine și în raport cu o eventuală hotărâre judecătorească. Această conduită justifică pe deplin concluzia instanței de fond privind existența riscului real de îngreunare a executării unei hotărâri viitoare și, implicit, necesitatea aplicării măsurilor asigurătorii.

47. Astfel, reiterând dispozițiile pct. 32 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiției nr. 32 din 24 octombrie 2003 cu privire la aplicarea legislației privind asigurarea acțiunii, intimatul a subliniat că, această evaluare nu impune, astfel cum greșit sugerează recurentul, existența unor acte formale de înstrăinare deja consumate; dimpotrivă, ea presupune o apreciere prospectivă a riscului, bazată pe datele disponibile la momentul examinării cererii, inclusiv pe conduita procesuală și extra procesuală a debitorului. Or, dacă instanța ar fi obligată să aștepte producerea efectivă a unor acte de înstrăinare ori de diminuare frauduloasă a patrimoniului debitorului înainte de a dispune măsuri asigurătorii, asemenea cicumstanțe ar lipsi de orice eficiență juridică instituția asigurării acțiunii. O astfel de interpretare ar transforma acest mecanism dintr-un instrument de protecție preventivă într-o simplă constatare tardivă a prejudiciului deja produs. Or, finalitatea măsurilor asigurătorii constă tocmai în prevenirea apariției unor situații care ar putea face imposibilă sau excesiv de dificilă executarea unei hotărâri judecătorești, și nu în remedierea ulterioară a consecințelor unor conduite prejudiciabile deja consumate.

48. Consideră intimatul că, argumentele invocate de recurent în cererea sa de recurs nu relevă existența unor încălcări reale ale normelor de drept procesual sau material care ar putea justifica casarea încheierii contestate, ci reprezintă, în esență, o reiterare a unor apărări ce vizează fondul raportului juridic dintre părți. Or, potrivit naturii juridice a măsurilor de asigurare a acțiunii, instanța de recurs nu este chemată să stabilească definitiv existența sau inexistența creanței deduse judecății, ci doar să verifice dacă, la momentul examinării cererii de asigurare, instanța de fond a avut suficiente elemente pentru a aprecia existența aparenței dreptului (fumus boni iuris) și a pericolului în întârziere (periculum in mora).

49. În speță, aceste condiții au fost în mod evident întrunite. Creanța solicitată a fi încasată de către Fundația „Eco Save” fiind susținută printr-un ansamblu coerent de înscrisuri – contractul de aderare, raportul de plasare pe piață, factura fiscală și actul de verificare a decontărilor – documente care constituie, în sens procesual, probe suficiente pentru stabilirea aparenței dreptului, fără a fi necesară o analiză exhaustivă a raportului juridic material.

50. În același timp, conduita debitorului – caracterizată prin neexecutarea repetată și îndelungată a obligațiilor de plată – constituie un indiciu obiectiv al riscului

de neexecutare a unei eventuale hotărâri judecătorești, justificând aplicarea măsurilor de conservare patrimonială.

51. Prin urmare, alegațiile formulate de recurent le consideră irelevante pentru obiectul prezentei proceduri, întrucât urmăresc transformarea controlului asupra măsurilor asigurătorii într-o dezbatere anticipată asupra fondului litigiului. Invocarea pretinsei rezoluțiuni a contractului sau a altor apărări de fond excedează cadrul juridic al examinării recursului împotriva încheierii privind asigurarea acțiunii. Prin natura sa, această procedură nu are ca scop stabilirea validității raportului contractual dintre părți, ci exclusiv verificarea legalității și temeiniciei măsurii provizorii dispuse de instanța de fond. Pretenția referitor la rezoluțiunea contractului reprezintă o chestiune ce urmează de a fi analizată o dată cu fondul cererii de chemare în judecată.
52. Susține intimatul că instanța de fond a dispus aplicarea sechestrului strict în limita valorii acțiunii de 607.192,32 lei, respectând pe deplin cerința de proporționalitate prevăzută de art. 175 alin. (2) Cod de procedură civilă. Recurentul nu a demonstrat că valoarea bunurilor asupra cărora s-a instituit sechestrul ar depăși valoarea pretențiilor deduse judecății și nici nu a indicat existența unor bunuri concrete a căror indisponibilizare ar afecta în mod real sau disproporționat activitatea sa economică. De asemenea, acesta nu a propus nicio măsură alternativă de garantare a executării obligației, deși cadrul procesual permite substituirea măsurii asigurătorii cu alte garanții adecvate. În aceste condiții, critica de disproporționalitate formulată de recurent rămâne una pur declarativă, nefiind susținută de date concrete privind structura patrimoniului sau impactul real al măsurii dispuse.
53. În contextul celor menționate supra, intimatul a solicitat respingerea recursului cu menținerea încheierii contestate.

Aprecierea instanței de recurs:

54. Analizând argumentele invocate de recurent în cererea de recurs, în raport cu materialele cauzei, Colegiul Civil și de Contencios Administrativ al Curții de Apel Nord consideră că recursul este întemeiat și urmează a fi admis, reieșind din următoarele considerente:
55. În conformitate cu art. 425 Cod de procedură civilă, *termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.*
56. Iar în conformitate cu art. 181 alin. (2) Cod de procedură civilă, *dacă încheierea de asigurare a acţiunii a fost emisă fără ştirea recurentului, termenul de depunere a recursului se calculează din ziua în care persoana interesată a aflat despre pronunţarea încheierii*.
57. Potrivit materialelor cauzei rezultă cu certitudine că, Judecătoria Bălți, sediul Central a emis încheierea prin care a dispus asigurarea acțiunii la data de 11

februarie 2026 (f.d. 25-26), iar la 20 februarie 2026, prin intermediul poștei electronice, S.R.L. „Unimas-Inovaţie” o contestă cu recurs (f.d. 37-42).

58. Prin urmare, instanța de recurs conchide că recurentul s-a încadrat în termenul legal pentru contestare stipulat la art. 425 Cod de procedură civilă.
59. În continuare, instanța de recurs va menționa că, în conformitate cu art. 426 alin. (3) Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.
60. Conform art. 427 lit. c) Cod de procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul şi să caseze integral sau parţial încheierea, soluţionînd prin decizie problema respectivă.
61. Din conținutul actelor cauzei, Colegiul Civil a reținut că, 28 ianuarie 2026, Fundația „Eco Save” s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată împotriva lui S.R.L. „Unimas-Inovaţie” prin care a solicitat încasarea sumei de 607 192, 32 lei formată din datoria de bază în sumă de 359 817,67 lei și penalitatea în mărime de 247 374,65 lei, precum și recuperarea cheltuielilor de judecată.
62. Concomitent reclamantul Fundația „Eco Save” a solicitat și aplicarea măsurii de asigurarea acțiunii prin dispunerea aplicării sechestrului pe bunurile mobile și imobile ale pârâtului S.R.L. „Unimas-Inovaţie” în cauza civilă înaintată de către Fundația „Eco Save” cu privire la încasarea sumei.
63. Judecătoriei Bălți, sediul Fălești prin încheierea emisă la data de 11 februarie 2026, a dispus admiterea cererii formulate de Fundație „Eco Save”, aplicând sechestru pe bunurile mobile și imobile, precum și pe mijloacele financiare ale S.R.L. „Unimas-Inovație” în limita valorii acțiunii de 607 192,32 lei.
64. În motivarea soluției sale, instanțe de fond a reținut că din cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexate rezultă că Fundația „Eco Save” a înaintat împotriva S.R.L. „Unimas-Inovație” o acțiune prin care solicită încasarea datoriei contractuale în mărime de 607 192,32 lei, pe motiv că, pârâta, o perioadă îndelungată de timp, se eschivează de la executarea obligațiilor sale contractuale fără vreun temei, neglijând buna credință. În opinia reclamantului, există temei că pârâta va întreprinde acțiuni de a împiedica executarea unei eventuale hotărâri. Astfel instanța conchide că asigurarea acțiunii constituie una din garanțiile principale ale apărării drepturilor părților în proces și un mijloc eficient de protecție în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar putea crea dificultăți în executarea actelor judecătorești.
65. Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, S.R.L. „Unimas-Inovație” o contestă cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a încheierii judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 11 februarie 2026, cu emiterea unei noi

decizii prin care cererea de asigurarea acțiunii depusă de Fundația ,,Eco Save” să fie respinsă ca nefondată și lipsită de temei juridic.

66. Examinând argumentele recurentului S.R.L. ,,Unimas-Inovație” expuse în cererea de recurs, în raport cu circumstanțele cauzei și normele de drept aplicabile situației din speța dată, Colegiul civil al Curţii de Apel Nord conchide că recursul declarat de recurentul S.R.L. ,,Unimas-Inovație” urmează a fi admis, iar încheierea judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 10 februarie 2026 casată, din următoarele considerente:
67. În conformitate cu art. 174 alin. (1) Cod de procedură civilă, la cererea participanţilor la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărîrea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărîrii judecătoreşti.
68. Potrivit art. 175 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pîrîtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane.
69. Conform art. 177 alin. (1), (2) și (3) Cod de procedură civilă, în cererea de asigurare a acţiunii se indică motivele şi circumstanţele pentru care se solicită asigurarea acţiunii. Cererea de asigurare a acţiunii se soluţionează de către judecătorul care examinează cauza în ziua depunerii, fără înştiinţarea pîrîtului şi a celorlalţi participanţi la proces. Dacă cererea de asigurare a acţiunii este depusă concomitent cu cererea de chemare în judecată, aceasta se soluţionează în ziua emiterii încheierii privind acceptarea cererii de chemare în judecată, fără înştiinţarea pîrîtului şi a celorlalţi participanţi la proces. Judecătorul pronunţă o încheiere motivată privind asigurarea sau neasigurarea acțiunii.
70. Deci, normele menționate supra, consfințesc posibilitatea instanței de judecată de a lua măsuri de asigurare provizorii, constatând în sensul său un drept procedural acordat participantului la proces de a cere aplicarea acestora, precum şi dreptul instanței de a admite cererea sau demersul şi a aplica măsurile prevăzute în legislația națională. Tot aici trebuie de menționat, că atât necesitatea aplicării măsurilor de asigurare precum și respingerea acestei măsuri, precum și orice altă acțiune a instanței judiciare urmează în mod obligatoriu să fie motivată și bine argumentată.
71. Astfel, potrivit normelor indicate, asigurarea acțiunii se admite în orice fază a procesului în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar crea dificultăți judecătorești sau ar face imposibilă executarea hotărîrii judecătorești. Această necesitate poate rezulta din pericolul de dispariție, degradare, înstrăinare sau risipire a bunului, ce pot asigura executarea reală şi corespunzătoare a hotărârii judecătorești.

72. Examinând cererea de asigurare a acțiunii, este important, în fiecare caz concret, să fie verificat obiectul şi temeiul acțiunii principale, să fie determinată natura litigiului, verificate argumentele reclamantului referitoare la acțiunile cu rea-credință ale pârâtului de înstrăinare a bunurilor, care ar putea pune obstacole în privința executării viitoarei hotărâri judiciare.
73. La fel, solicitările privind aplicarea sechestrului pot fi admise de instanța de judecată doar în cazul unei justificări că neaplicarea unei asemenea măsuri ar crea sau ar face imposibilă executarea unei eventuale hotărârii de admitere a pretențiilor.
74. Tot aici trebuie de reiterat că, cerința de aplicare a măsurii de asigurare a acțiunii, ca și orice altă cerință, urmează în mod obligatoriu să fie motivată de parte. Or, legea procesual civilă impune, în mod obligatoriu, prin prisma art. 177 alin. (1) din Codul de procedură civilă, ca partea, care solicită aplicarea unei măsuri de asigurare să: motiveze cererea; să prezinte circumstanțele concrete care justifică pericolul real (in mora); să anexeze probe în susținerea afirmațiilor.
75. În cauza dată reclamantul Fundația „Eco Save” nu a prezentat nici un argument sau probă concretă privind existența unui risc de neexecutare a unei eventuale hotărâri de admitere a acțiunii de către pârâtul S.R.L. „Unimas-Inovație”.
76. Or, în cererea de aplicarea măsurii de asigurare acțiunii reclamantul s-a limitat la indicarea faptului că suma solicitată în cuantum de 607 192,32 lei rezultă din neexecutarea Contractului de aderare privind preluarea obligaților de implementare a responsabilității extinse a producătorilor nr. 04/25 din 17 februarie 2025. Deoarece o perioadă îndelungată de timp pârâtul s-a eschivat de la onorarea obligațiunilor asumate prin contract, consideră reclamantul că există suficiente temeiuri privind survenirea unei situații care ar face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri judecătorești, motive pentru care solicită în temeiul prevederilor art. 174 și 175 Cod de procedură civilă, aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii.
77. La caz, Colegiul Civil atestă că cererea de asigurare a acțiunii a fost nemotivată în fapt și în drept, iar instanța de fond a admis-o fără a se pronunța asupra cerințelor obligatorii prevăzute de art. 177 Cod de Procedură Civilă.
78. Astfel, asigurarea acțiunii este acel instrument juridic, care garantează executarea unei hotărâri judecătorești. Importanța ei constă în faptul, că prin aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii sunt apărate drepturile reclamantului, în cazul în care pârâtul poate acționa cu rea-credință, astfel încât să facă greu de executat sau imposibilă executarea eventualei hotărâri în favoarea reclamantului.
79. La pronunțarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, instanța în mod obligatoriu verifică: motivele care au stat

la baza unei asemenea solicitări; raționalitatea şi temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asiguratorii; dacă există periculum *in mora* (pericol de dispariţie, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare); asigură un echilibru între interesele părţilor cointeresate; preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terţi în cazul aplicării măsurilor de asigurare; în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate în corelație cu obiectul acțiunii înaintate şi dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

80. La caz, Colegiul Civil atestă că nici unul din cele invocate mai sus nu au fost indicate de reclamant Fundația ,,Eco Save" la înaintarea cerinței privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, iar instanța de fond, fără o motivare și justificare din partea reclamantului Fundația ,,Eco Save" a necesității aplicării măsurii de asigurare, a admis o astfel de măsură.
81. Or, în conformitate cu art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel*.
82. La caz, Colegiul Civil consideră necesar de a menționa că simpla solicitare a reclamantului Fundația ,,Eco Save" de a fi dispusă aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii și indicarea în acțiunea depusă că pârâtul S.R.L. ,,Unimas-Inovație" a admis o restanță de plată ce rezultă din Contractul de aderare privind preluarea obligațiunilor de implementare a responsabilității extinse a producătorului nr. 04/25 din 17 februarie 2025, nu justifică, în sine, aplicarea unei măsuri de asigurare din partea instanței, dar constituie o justificare a acțiunii propriu zise, generată de apariția litigiului între părți.
83. Or, simpla existență a unui litigiu patrimonial și a unei sume pretinse nu este suficientă pentru justificarea aplicării unui sechestru. Este necesară dovedirea unui risc obiectiv, ceea ce în speță nu s-a realizat.
84. De asemenea, Colegiul Civil ține să menționeze că, potrivit principiului proporționalității și echilibrului între interesele părților, consfințit de art. 6 CEDO și jurisprudența Curții Constituționale, orice măsură de constrângere provizorie trebuie să fie adecvată, necesară și proporțională.
85. La caz, instanța de recurs reține că instanța de fond nu a analizat caracterul proporțional al măsurii în raport cu impactul asupra activității economice a pârâtului.
86. În situația descrisă supra, Colegiul Civil reține că instanța de fond în mod pripit a admis cererea părții reclamante și a aplicat măsurile de asigurare solicitate.
87. Prin urmare, Colegiul Civil va admite cererea de recurs depusă de S.R.L. ,,Unimas-Inovație" și va casa integral încheierea judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 11 februarie 2026, cu soluționarea prin decizie a problemei, prin care

cererea formulată de reclamantul Fundația „Eco Save” privind asigurarea acțiunii prin aplicarea sechestrului pe bunurile mobile, imobile și mijloacele bănești ce aparține S.R.L. „Unimas-Inovație” în limita valorii din acțiune în sumă de 607 192,32 lei, urmează a fi respinsă.

88. În conformitate cu art. 428 alin. (1) Cod de procedură civilă, *decizia instanţei de recurs emisă după examinarea recursului împotriva încheierii rămîne irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se plasează pe pagina web a instanţei la data emiterii.*
89. În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art.art. 427 lit. c) și 428 Cod de procedură civilă, Colegiul Civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Nord,

D E C I D E :

Admite cererea de recurs formulată de S.R.L. „Unimas-Inovație”.

Casează integral încheierea judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 11 februarie 2026, prin care s-a admis cererea de asigurarea acțiunii, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Fundația „Eco Save” împotriva S.R.L. „Unimas-Inovație” prin care se solicită încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată, *cu soluționarea prin decizie a problemei, după cum urmează:*

Respinge cererea formulată de Fundația „Eco Save” cu privire la asigurarea acțiunii prin aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile, imobile și mijloacele bănești aflate la conturile bancare ale S.R.L. „Unimas-Inovație” în limita valorii din acțiune, în sumă de 607 192,32 lei.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecător: Elena Grumeza

Judecători: Natalia Costaș Ivan Parii